

ยางนา

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

การจำแนกชั้นทางวิทยาศาสตร์

อาณาจักร: Plantae

ไม่ถูกจัดอันดับ: Angiosperms

ไม่ถูกจัดอันดับ: Eudicots

ไม่ถูกจัดอันดับ: Rosids

อันดับ: Malvales

วงศ์: Dipterocarpaceae

สกุล: *Dipterocarpus*

ชื่อทวินาม

Dipterocarpus alatus Roxb.

ชื่อพ้อง

D. philippinensis

ยางนา เป็นไม้ยืนต้นเขตร้อน สูงถึง 40-50 เมตร ในพบในประเทศไทย, กัมพูชา, ลาว และเวียดนาม นอกจากนี้ ยังมีชื่อพื้นเมืองอื่น ๆ อีก คือ กาศิล (เขมร ปราจีนบุรี) ขะยาง (ชาวนน นครราชสีมา) จ้อง (กะเหรี่ยง) จะเตียล (เขมร) ชันนา (ชุมพร) ทองหลัก (ละว้า) ยาง (กลาง, ตะวันออกเฉียงเหนือ) ยางกุง (เลย) ยางขาว (กลาง, ลำปาง) ยางควาย (หนองคาย) ยางตั้ง (ชุมพร, ใต้) ยางเนิน (จันทบุรี) ยางแม่น้ำ (กลาง) ยางหยวก (กลาง, หนองคาย) ราลอย (ส่วย สุรินทร์) และ ลอยด์ (โซ่ นครพนม)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ยางนาเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่สูง 40-50 เมตร ไม่ผลัดใบ ลำต้นตรง เปลือกเรียบหนาสีเทา โคนต้นมีพูพอน เรือนยอดเป็นพุ่มกลม ใบเดี่ยวรูปไข่แกมรูปหอกกว้าง ปลายใบสอบเรียว เนื้อใบหนา กว้าง 8-15 เซนติเมตร ยาว 20-35 เซนติเมตร[2] ดอกสีชมพู ออกเป็นช่อสั้น ๆ สีน้ำตาล กลีบดอกมี 5 กลีบ โคนกลีบประสานเหลื่อมกัน ปลายกลีบบิดเวียนตามกันแบบก้าน เกสรเพศผู้มี 25 อัน รังไข่มี 3 ช่อง ออกดอกระหว่างเดือนมีนาคม-เดือน พฤษภาคม ผลเป็นผลแห้งทรงกลม มีครีบตามยาว 5 ครีบ ปีกยาว 2 ปีก[3]

อ้างอิง

เต็ม สมิตินันท์ ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย สำนักงานหอพรรณไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, พ.ศ. 2549

ยางนา ต้นไม้พระราชทานประจำจังหวัด สำนักงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

ยางนา ศูนย์ปฏิบัติการพืชเศรษฐกิจ

In Vietnamese, illustrated

IUCN status: endangered